

(Данас 22.6.2010.)

Двадесетог јуна, тј. прекјуче, на локалним изборима у Бору, убедљиво је победила коалиција „Уједињени региони Србије - Социјалдемократска партија Србије - Млађан Динкић“, са 25,15 одсто, а у самом врху су и коалиција „ За Европски Бор - ДС, СПО, ВДС и ДХСС“, са 17 процената, те листа „СПС - ПУПС - Јединствена Србија - Ивица Дачић“ која је освојила 11,8 одсто гласова.

Дан пре, 19. јуна, на дан предизборне тишине, директор Рударско-топионичарског басена Бор Благоје Спасковски пустио је у погон највећи багер у Европи и, при том, казао да ће РТБ добити кредит од 10 милиона евра за набавку рударске механизације, „чиме ће се повећати раније узети кредит Фонда за развој за исте намене, од 27 милиона евра“.

Десетого јуна, представник канадске компаније „СНЦ Лавалин“ и главни човек Динкићеве предизборне листе, исти Благоје Спасковски, у присуству истог Динкића, потписали су уговор о изградњи топионице и нове фабрике сумпорне киселине у Бору. Пројекат је, рече Динкић, вредан 175 милиона евра, у РТБ ће бити изграђена нова топионица и фабрика сумпорне киселине, а додатно ће се уложити и око 27 милиона евра у рударску опрему. Канадска компанија биће пројектант и извођач радова, топионица и фабрика финансираће се претежно кредитом Канадске извозне банке у износу од 135 милиона евра и сопственим учешћем РТБ-а, односно Владе Србије од око 40 милиона евра.

Маја двадесет и осмог, после срећног изласка из подземног лежишта „Јама“ (задња пошта, Бор), у понешто опуштенијој атмосфери, Борис Тадић обећао да ће се „у нову опрему и истраживања наредних година у РТБ уложити 450 милиона евра“, а следећих лета, додаде председник, биће изграђен и аутопут од Параћина ка Зајечару, приде. Априла деветнаестога, Ивица Дачић, у својству свих функција које обнаша, плус као (како нагласи) копредседник Мешовитог српско-руског комитета, у присуству, некоћ свог, а данас Динкићевог партијског саборца, успут и тек устоличеног директора РТБ Спасковског, најавио - набавку модерне флотације реномираног руског произвођача!

Шестога априла, Динкић званично отворио сезону лова на Боране, када је „пустио у рад“ (лично се попевши у њ) камион дампер, марке „Белаз“, носивости 220 тона, најавивши да, до краја године, у Бор и Мајданпек стиже још девет таквих, што, како је израчунао потпредседник ем министар, са још 2 x 2 хидруалична багера, 2 x 1 бушилицу и 2 x 1 грејдер и, накнадно додата, два булдожера, значи да је вредност новостизајуће опреме 27 милиона евра. Истога дне, у присуству истога Динкића, али у Београду, „СНЦ

Лавалин“ представио Студију изводљивости за градњу нове савремене топионице у Бору, за шта је, рекоше Канађани, робни гарант Влада Србије, уз подршку једне канадске банке. Све у свему, трошкови изградње топионице - 135 милиона евра... Додамо ли свему и први коментар борског тријумфа из уста заменика председника Г 17 плус - „победа УРС - СДП је најјава апсолутног препорода Бора, а најбољи доказ за то је изградња нове топионице и фабрике, као и куповина механизације, чиме је инвестирано више до 200 милиона евра“ - ето дедуктивне хронологије и, делимично, анатомије очекиваних резултата тамошњих избора. У дисциплини ковања лажног злата, Млађан Динкић је, неспорно, први алхемичар Србије. Рецепт је једноставан: ако већ не потпомогне проблем X у месту Y, наш други потпредседник Владе се труди да што дуже ништа не чини да га спречи да ескалира, већ мудро чека да буде позван као спасилац. Крагујевцу је, у стању клиничке смрти, привео „Фиат“, у Рачу довео Корејанце, у Куршумлију притерао „Симпо“, у „Јумко“ Грке, али ту се већ опекао. Јавља ми се, ево, да ће, после Бора, ускоро, у Пирот и Ниш (ако га не зезне Ђелић који је тамо већ приводио Французе који су обећали да ће направити фабрику нечега, али под условом да, на јесен, добију посао на тендеру у Србији!) да доведе нешто конкретно.

У сенци статистичких региона, као претходнице праве регионализације Србије, пројекта који Динкићеви гурају на државној разини, о истом трошку заживљава и њихов страначки „Соцсавез“, Уједињени региони Србије - генијална симбиоза операционализације државне стратегије и партијске тактике на терену. Злоупотреба државне логистике у страначке сврхе? Ништа ново, Динкић је ствар само развио до перфекције. Но, ако ће таква пузајућа дискриминаторска регионализација и најзабитијем делу Србије да донесе толико и толико инвестиција и бољег живота, алал му било. Никога онда неће да занима да ли то, у град центарфора Борише Ђорђевића и голмана Љубише Далановића, заиста Канађани инвестирају 200 милиона евра или се, како то разумеју неки злобни економисти, због обичних локалних избора, Србија задужује и у бунар упумпава ту огромну суму. Нико, па ни моја маленкост, нема онда ништа против да Млађан Динкић победи у свим општинама и градовима, нека буде једини владар Србије, ма нека уведе просвећену диктатуру... Јер, и нама свима биће тада лепо. У супротном, после Бора, владајућа коалиција је - зрела за вувузеле. Пошто су већ шерпе и пиштаљке изашле из моде.